

[Fiskeriministeren.]

grænsen var en EF-opfindelse. Nej, det var først islændingene, derefter nordmændene, og det var Canada og USA, og først senere traf EF sin beslutning, en beslutning, som efter min vurdering var en naturlig konsekvens af den udvikling, der var i gang.

Der var også et par ordførere – jeg tror også hr. Fuglsang – som var inde på, at disse kvoteringer slet ikke skulle finde sted i EF, men skulle finde sted i f. eks. NEAFC – jeg tror, at også hr. Kurt Hansen var inde på det synspunkt. Ja men det er jo ikke realistisk. Situationen var den, at Norge som det første land op-sagde sit medlemskab af NEAFC, og når landene udvider deres fiskerigrænser til 200 sømil, er det en naturlig konsekvens, at vi har behov for et andet apparat end NEAFC.

Jeg har den vurdering, at der bør træde et andet organ i stedet for NEAFC og ICNAF, således at vi har et internationalt forum, hvor vi kan drøfte disse ting; fastsættelse af kvoterne kan ikke blive et NEAFC- og ICNAF-spørgsmål på et tidspunkt, hvor den helt dominerende del af fangstpladserne er omfattet af 200 sømils zoner.

En anden mere principiel ting, jeg skal gøre et par bemærkninger om, er det, som flere ordførere har været inde på, nemlig at mit svar i vid udstrækning var et resumé over udviklingen og en påpegning af en række ting, der bør indgå i de videre overvejelser.

Jeg kan sige hertil – også til hr. Lindinger – at jeg gerne ville have kunnet give et svar, der var lige så kort, klart og koncist som det spørgsmål, der er stillet til mig, men jeg forstod, at hr. Lindinger og også andre ordførere har forståelse for, at det simpelt hen ikke er gørligt i den situation, vi er i. Skulle jeg gøre det, måtte jeg opstille nogle forudsætninger om forhandlingsresultaterne såvel internt i EF som i EFs forhandlinger med tredjelande, med skandinaviske lande osv. Det ville ikke være rimeligt, og det ville efter min vurdering være aldeles uklogt midt i den forhandlingssituation, vi står i, at give sig til at opstille nogle forudsætninger, der måtte bygge på foruddiskontering af et forhandlingsresultat.

Derfor har jeg valgt at pege på en række af de ting, der må indgå i vore overvejelser, og jeg har understreget det hovedsigte, der ligger i regeringens forhandlinger i internationale organer, herunder først og fremmest i EF, nemlig ønsket om i videst mulig udstrækning at

kunne opretholde den nuværende danske fiskeristruktur. Det er det, som er og har været regeringens bestræbelse, og jeg har med tilfredshed konstateret, at den kritik, der er kommet til udtryk over for regeringens forhandlinger og regeringens forhandlingsresultater, er en kritik, der er kommet fra politikere, fra politiske modstandere, ikke en kritik, der er fremført af fiskerierhvervet.

Jeg vil derefter gerne sige, at en række af de spørgsmål, der er blevet berørt, ikke mindst de spørgsmål, som hr. Søren B. Jørgensen strejfede om en fremtidig flåde osv., og en række ting, som hr. Svend Haugaard var inde på, hører til blandt de emner, som fiskerikommissionen må vurdere og fremlægge forslag om over for regeringen med henblik på politisk stillingtagen. En række af de overvejelser, der må gøres, kan efter min vurdering gøres med den viden, vi har i dag, og det er på den baggrund, jeg har bedt fiskerikommissionen om at forcere arbejdet.

Jeg tror ikke, vi kan gøre arbejdet færdigt i kommissionen, jeg tror ikke, vi kan fremlægge forslag til en endelig og meget klar dansk fiskeripolitik på et tidspunkt, hvor vi ikke har endeligt fastlagt EFs interne fiskeripolitik, men som jeg tidligere har oplyst, har vi fået tilsagn om, at der kommer et forslag fra kommissionen i midten af april måned. Derefter bliver der selvfølgelig en forhandling, og den kan jo vise sig at blive af nogen varighed, men det er alligevel inden for en overskuelig tidsramme.

Jeg vil ikke give hr. Kofoed et konkret svar på, hvornår kommissionen kan lægge forslag frem. Kommissionens formand og jeg har drøftet arbejdet i kommissionen, og så vidt jeg har forstået, holdes der møde i kommissionen på mandag. Dette arbejde vil blive søgt fremskyndet, men jeg føler ikke, at jeg på nuværende tidspunkt er i stand til at sætte en dato på, og jeg mener ikke, det tjener noget formål at gætte på en eller anden måned, hvad jeg ikke har nogen som helst sikkerhed for at kunne leve op til. Så kan jeg jo senere blive kritiseret for det, således som jeg forstår, nogle ordførere har haft grund til at kritisere et tidspunkt, der tidligere har været nævnt.

Jeg skal derefter vende mig til nogle af de punkter, der har været rejst i drøftelsen.

Til fru Lis Starcke vil jeg gerne sige, at vi ville komme galt af sted, hvis vi, på samme måde som jeg forstår det er tilfældet med fremskridtspartiet, tager udgangspunkt i de